

Kjære Russlandsvenn!

oktober 2003

Tiden går og det er en stund siden du hørte fra oss. Også i år har jeg spilt inn en kassett med erfaringer fra reisen i Russland i mai i år. Er du interessert i å få den tilsendt så ring 32 75 67 75. Vi vil på det varmeste takke deg for dine gaver. Mange av de menneskene vi møtte i Russland er utrolig takknemlige for at vi bryr oss om dem og ikke minst for å få hjelp med bøker og annet de trenger. Vennligst ta imot deres takk!



Barna og de unge under et kjærlighetsmåltid.

Lischiansk

Tidligere har KRL støttet Adventkirken i Lischiansk i Ukraina med 4.000 kroner til menighetsprosjektet med å servere mat til de fattigste barna i byen. I august fikk vi en tilbakemelding via mail derfra med bl.a. denne informasjonen:

“Hilsen med fred og kjærlighet til dere alle. Barn her i byen trenger virkelig den hjelpen dere har vært med på å gi. I løpet av de 8 månedene fra

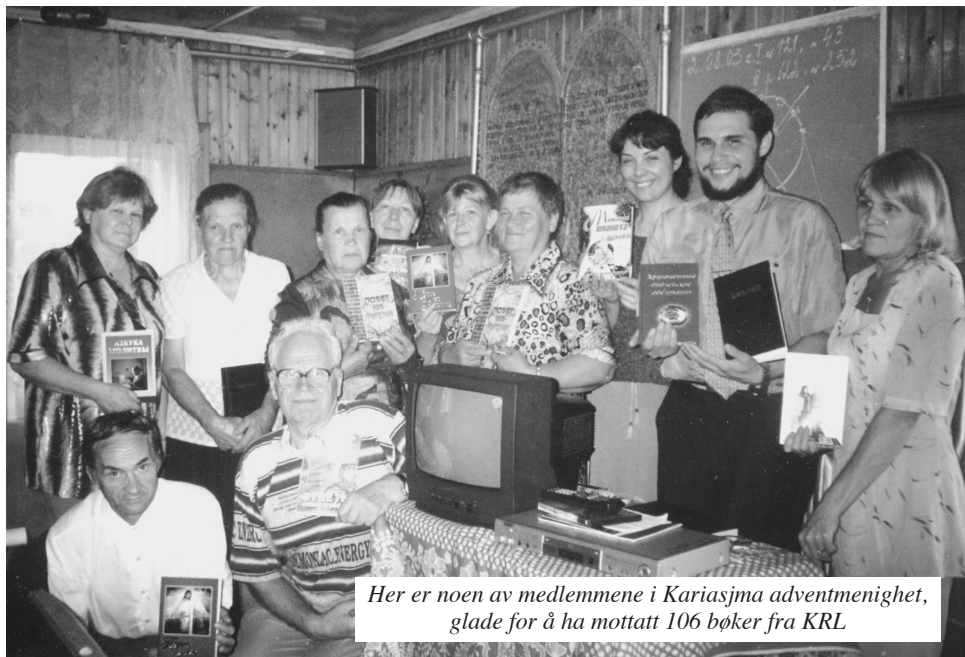
oktober 2002 til juni 2003 har menigheten hver søndag servert en kjærlighetsmiddag til 20 barn som kommer fra meget fattige hjem. Dette var mulig takket være deres hjelp fra Norge. Etter måltidene hadde vi alltid et hyggelig program for dem i kirkesalen. Kommunen er meget takknemlig for dette tiltaket. Kjære søsken i Norge, vi er oppriktig takknemlige til dere for denne store hjelpen til barna i vår by. Vi planlegger og håper å kunne fortsette neste vinter også.”

Kotlas

I siste nummeret av Hjertgodt Nytt kunne du lese om Leonid. Han bor i Kotlas og ble døpt der den 20. september. Adventkirken har også fått litteratur til sitt misjonsarbeid. Pastoren der, Alexandr Turetskij, som også er ansvarlig for to andre mindre menigheter, skriver bl.a. dette i et brev til oss:

“Kjære brødre og søstre i Norge. Vår familie har bodd her i Kotlas siden 1997. Kona mi heter Nadja og vi har en sønn på tre år. Vi kommer opprinnelig fra Moldova. Den litteraturen vi fikk av dere trengtes sårt, ikke bare her i Kotlas, men også i Kariasjma og Veliki Ustug. Disse bøkene vil bli lest av mennesker som ønsker Guds fred i sine hjerter.

En kald februar dag i år 2000 dro vi, kona mi og jeg, til byen Veliki Ustug for å misjonere. Siden den ortodokse kirken er sterk her, ble vi stoppet av en slags kontrollør. Han ga oss en bot. Litt senere ble vi stoppet av en FSB-agent (sannsynligvis en politi) i oppgangen i en blokk. Han krevde at vi skulle slutte med å distribuere kristen litteratur og han truet oss. Men vi kunne bare ikke slutte med våre hjemmebesøk. Menneskene her trenger sannheten. Vi besøkte forskjellige hjem hver dag. I en av leilighetene kastet en beruset mann seg over meg med en kniv i hånden fordi jeg avslø å drikke vodka med ham. Kniven skar en stor rift i jakken som min far har sydd til meg. Takket være Gud klarte jeg å komme meg unna uskadd. Dette skremte oss allikevel ikke bort fra oppgaven vår.



Her er noen av medlemmene i Kariasjma adventmenighet, glade for å ha mottatt 106 bøker fra KRL

Et år senere opplevde jeg noe verre. I januar 2001 besøkte jeg en høy blokk. I femte etasje ble jeg en kveld stoppet av to menn. De sperret utgangen og med myndighet forlangte de at jeg skulle kaste Biblene og de andre bøkene i søpla. Ellers ville de ikke slippe meg ut. Jeg forsøkte å vri samtalen over til noe annet, men uten hell. De prøvde seg på å ta vesken min fra meg. De begynte t.o.m. å sparke og slå meg med knyttneven. Jeg kan bare takke Gud for at han holdt meg på beina, ellers ville de ha kastet meg ned trappene. Det var det de truet med i hvert fall. Under slagsmålet kom vi noen etasjer nedover. I annen etasje klarte jeg å riste dem fra meg. Det som hjalp meg var mitt gule jiu-jitsu-belte. Dette brukte jeg i min tidligere idrett. Vel ute i kulden og i den dype snøen løp jeg hjemover. Jeg holdt vesken min fast inntil kroppen. Her hadde jeg de dyrebare bøkene og Guds Hellige Ord. Hjemme sov vår sønn, men Nadja satt og ventet på meg med tårer i øynene. Hun hadde følt på seg at noe var galt og at noe skummelt hadde skjedd. De neste fire dagene turte jeg ikke å gå ut, kroppen min skalv som om jeg var syk. Men Gud trøstet meg og støttet meg

gjennom gode ord fra min kone.

Nå har det gått noen år siden den gang. Idag er vi dypt takknemlige for at Gud hjalp oss til ikke å gi opp. Nå kan vi glede oss over en liten gruppe på 8 mennesker som har tatt imot sanneten og er blitt adventister der i byen Veliki Ustug.

I februar i år banket det på døren. Det var en sulten og forfrossen mann. Vi kunne bare ikke la være å slippe ham inn. Siden han ikke hadde noe sted for natten, lot vi ham bli hos oss. Neste morgen viste det seg at han ikke klarte å komme seg opp fra sengen. Han hadde i tillegg også tisset på seg. Hva som hadde hendt før ham kom til oss vet vi ikke, men at han ikke var frisk var helt sikkert. Vi ringte ambulansen som tok ham til sykehuset. Legene kjente ham godt. De hadde avruset ham mange ganger tidligere. Legene syntes det var fint av oss at vi hadde tatt hånd om ham, men det vi ikke visste var at de kontaktet politiet. Bare noen dager senere kom politiet på døra vår. De oppførte seg mildt sagt skammelig. De avhørte meg som om jeg var denne mannens samarbeidspartner. Til slutt tok de meg med til politistasjonen for enda et lang forhør

STIFTELSEN

Kristen Russisk Litteratur

Organisasjonsnummer: 981 760 345
v/ Dag Norlin, 3330 Skotselv

Telefon: 32 75 67 75

Postbanken: 0530 5288790

Sparebanken Øst: 2220.55.35601

av politimesteren. Han var mye mer taktfull og hadde i tillegg en hel del spørsmål om vår tro.

Siden jeg er adventist og i tillegg pastor regnes jeg for å tilhøre en sekt. Som sekterist kan man bli mistenkt for nesten hva som helst. Sent på kvelden kunne jeg omsider få gå hjem. Ute i vinterkulden og mørket jublet jeg inne i meg. På vandringen hjem tenkte jeg på at Gud påpeker for oss hvor viktig det er å tjene ham i dette livet gjennom de vanskelighetene vi møter og som jeg og min familie har vært igjennom. Man den syke mannen ble enda verre og kom på intensivavdelingen på sykehuset.

Medlemmer av menigheten vår besøker regelmessig syke og uføre. Vi besøker av og til et barnehjem for foreldreløse barn. Men vi ønsker at vi kunne ha råd å kjøpe noe til barna der. Vi har også en lysbildprosjektor som vi

bruker i mindre lokaler.

Det vi drømmer om er å kunne ha evangeliske kampanjer i større grupper med hjelp av PC og videoprojektor. For lettere å kunne besøke de andre to nærliggende menighetene trenger vi en bil, gjerne en billig til 8-10.000 kroner. Det ligger et stort fengsel 7 km fra byen. Det kunne vi også oftere besøke med hjelp av egen transport. Av det vi her har nevnt er ikke noe mere eller mindre viktig. Alt er like viktig i våre øyne.

Kjære brødre og søstre, vi er glade for at dere kan være medlemmer av en adventkirke som ikke blir utstøtt fra samfunnet ellers, som vi ofte blir. Vi skriver ikke til dere som tiggere men som brødre og søstre i troen. Rundt oss bor det mange, mange gode mennesker som er åpne for Guds ord.

Hilsen pastor Alexandr Turetskij.”

.....

ARTIKKELEN MED DE TRE OVERSKRIFTENE

Hvordan gi ut en egen avis i Russland

ELLER

Kampen mellom det onde og det gode

ELLER

Det hjelper lite å gi opp

Pastoren i Adventkirken i Plesetsk heter Victor Stojarov. Han har sammen med menigheten begynt å utgi en liten menighetsavis som misjonsprosjekt.

Den er ikke stor, bare noen få A4-sider. Men allikevel er det ikke “bare bare” å få den trykket. Hør bare her:

“I begynnelsen av mars var vår

tredje utgave av vår misjonsavis “Kilden” klar til trykking. Russisk lov sier at uten skriftlig tillatelse har vi bare lov å trykke maksimalt 999 eksemplarer. Det gjorde vi med de to første utgavene. Det var planen også nå.

Vi går så til trykkeriet som har trykket de to første numerene. Der blir vi fortalt av sjefen selv at dette vil by på problemer, altså å trykke et nytt nummer av vår avis. I følge ham hadde en overordnet person gitt beskjed at de “ikke måtte gi oppmerksomhet til adventister”. Jeg spurte han på hvilket grunnlag han avslo å trykke for oss. Det kunne han ikke svare på. Vi avtalte et nytt møte om fire timer, da skulle han gi et svar.

Fire timer gikk og jeg gikk tilbake til trykkeriet. Sjefen var ikke på plass, men de andre fant ham langt om lenge i en annen etasje. Han beklaget seg så meget, han hadde faktisk glemt den nye avtalen. Han visste ikke helt hva han skulle gjøre, så han gikk til slutt med på å trykke avisen for oss. Jeg gikk så opp i neste etasje for å levere disketten med alle artiklene. Der traff jeg damen som hadde hjulpet oss med de to første utgavene. Da hun så meg og fikk vite hvilket ærend jeg kom i, ble hun litt forundret. Hun ristet på hodet og viftet med armene og sa at hun ikke ville ha noe med oss å gjøre. Fader Maksim

hadde fortalt henne at det var en stor synd å samarbeide med adventister. Han hadde altså gitt forbudet til trykkeriet om å gi ut flere nummer av “Kilden”. Heldigvis, eller rettere sagt “med Guds hjelp”, kom vi i snakk med en annen redaktør på trykkeriet. Han var villig til å hjelpe oss med redigering og utformingen av avis-sidene.

Men problemene sluttet ikke her. Da vi endelig kom for å hente de ferdigtrykte avisene, viste det seg at vår kirkes navn, altså *adventkirken* var utelatt i overskriften. Vi spurte jo selvsagt hvorfor. Som uskyldning fikk vi bare til svar at det var datamaskinen som ikke kunne lese den skriften. Det eneste vi kunne gjøre var jo å takke for hjelpen og selv for hånd skrive inn det manglende ordet i alle de 999 avisene.

Her i Russland føler vi ofte kampen mellom det onde og det gode, men det hjelper lite å gi opp. Mange mennesker lengter etter å få lese Guds ord og gode åndelige artikler. Derfor står vi på så lenge det er tid.”

Pastor Victor forteller også at sabbaten den 12. juli hadde de en høytidsdag. Da ble 5 mennesker døpt. Dåpen fant sted ute i en mindre innsjø. Menigheten gledet seg virkelig denne dagen.



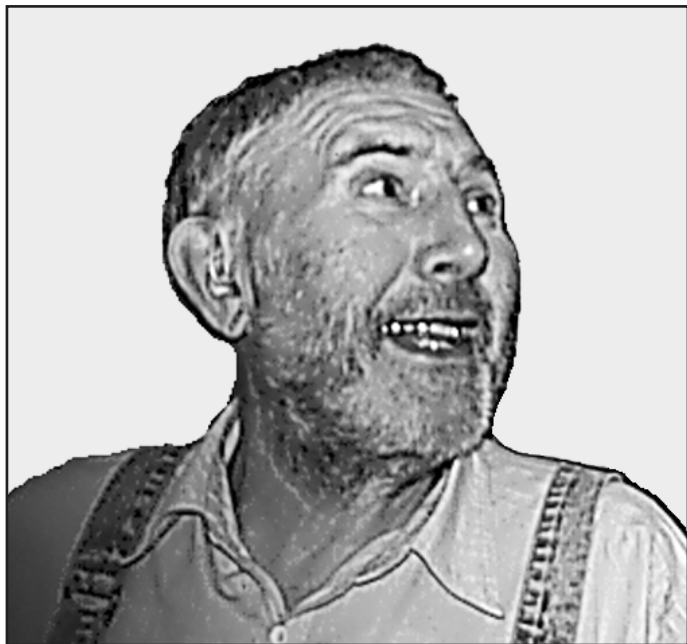
Jori — en artig fyr

For litt over ett år siden fikk adventmenigheten i Cherpovets eget trykkutstyr til sin lokale Bibelkorrespondanseskole. I mai da vi, min kone Else-Britt og jeg, besøkte denne menigheten, traff vi Jori. Han liker å skrive dikt. Han har skrevet en hel del i den lokale avisen, og nå i det siste har han også skrevet dikt om sin egen omvendelse. Pastoren fortalte for ham at vi skulle komme, derfor kom han til kirken dels for å treffe oss, dels for å lese opp noen dikt, skrevet spesielt til oss. Men mest av alt for å takke oss for den trykkmaskinen KRL har gitt til menigheten. Han kunne bekrefte at han allerede hadde lest alle de 4 Bibelkursene med de nesten 100 studeibrevene. “Det var det beste jeg noensinne har lest. Det har forandret hele livet mitt!” sa han.

“Bare for et år siden visste jeg ingenting om Jesus og Bibelen. Nå er jeg ubeskrivelig glad for å ha lært Jesus å kjenne.” Ordene bare renner over av taknemlighet i alt han sier. Han har blitt veldig glad i pastoren som har brukt mye tid sammen med ham for å svare på alle spørsmålene han stilte. Dem var det nemlig ikke rent få av.

Jeg spør ham om han er døpt. Han svarer kontant at det er han ikke, enda. Grunnen er at han har bestemt seg for å bli døpt den samme dagen som Jesus ble døpt. Derfor må han bare vente. Men da lurer jo jeg på om han vet hvilken dag Jesus ble døpt på. Å ja da, det vet han. Det var den 9. januar. Så til vinteren blir det dåp. Det er helt sikkert det. Men jeg kan ikke se noen dåpsbaseng her i kirken, hvordan skal han da bli døpt? Ingen problemer, det er bare å skjære hull på isen, det. Det har pastoren og han allerede blitt enige om.

Da vi forlater Cherpovets, kan vi ikke glemme Jori, som for bare et år siden levde i mørke, men som nå soler seg i alt det lys han har mottatt. La oss glede oss sammen med ham!



2003

Siden situasjonen er slik at de aller fleste adventmenigheter i Russland ønsker mere litteratur til sitt misjonsarbeid, har vi i år bestemt å hjelpe ALLE menighetene i to av de seks distriktene i den asiatiske delen av Russland. Selv om det ikke bor så mange mennesker der som i resten av Russland er det allikevel større forhold der enn her hjemme i lille Norge. Central Siberian Mission og West Siberian Mission har tilsammen 76 adventmenigheter og totalt 7.127 medlemmer. Det er jo en god del mer enn det Norge har. Avtalen er at menighetene selv skal få bestemme hvilke bøker de ønsker å bruke. Vi har satt til side 140.000 kroner til dette prosjektet.

I hele den asiatiske delen av Russland er det 6 distrikt, 206 registrerte adventmeligheter og 16.564 døpte medlemmer pr. august 2003.

Hvis dette med å gi bøker til hver menighet blir vellykket i

disse to distriktene, kommer vi til å gjøre det samme med de andre fire neste år. Da har vi hjulpet hver eneste menighet i halve Russland.

Det er vanskelig for oss å forestille oss hvilket fantastisk hjelpemiddel våre kjære SDA-bøker er for våre venner i øst. Omtrent hver eneste pastor, og vi har jo møtt nokså mange i løpet av årene, — er spesielt ivrig på å få ut boken “Mot historiens klimaks”. Sansynligvis vil den tiden komme da den vil bli forbudt å spre. Ihvert fall er det det Ellen G. White selv sier.

Ellers i år har vi bl.a. hjulpet 5 menigheter med litteratur til 2.900 \$, støttet en menighet med 1.000\$ til misjonsarbeid, brukt 4.000\$ til fattige og gitt 3.500\$ til en menighet til innkjøp av bil. Adventistsamfunnet i Armenia har fått 1.000 \$ til en videoprojektor, og vi har spandert 14.000 kroner på en hjelpesending til Litauen.

KRL vil takke alle dere givere for alle gaver, både små og store!!!



Denne gruppen litteraturevangelister bor i Magadan, langt øst i Russland. KRL har sendt en hel kontainer med litteratur dit.

De takker så mye som det bare går ann. De har store planer planer, men avstandene er kjempstore og transport-problemene er langt over hva vi kan forstå.

Hva er Kristen Russisk Litteratur (KRL)?

KRL er en privat stiftelse, formelt opprettet i 1998. Formålet er å spre adventbudskapet i Russland hovedsakelig ved hjelp av litteratur, samt å hjelpe fattige i Russland. KRL utbetaler ingen lønn. Styret består av tre personer. KRL fører regnskap som revideres ifølge norsk lov. Alle midler består av frivillige gaver. Organisasjonsnummeret i Brønnøysund er: 981 760 345. Nedenfor følger et utdrag fra årsberetning 2002. Total sponsing av KRL til Russland år 2002: kr. 229.994,-. KRL vil takke alle givere på det varmeste for alle gaver!!

1. Litteratur, misjon

• Adventmenighetene i følgende byer har fått hjelp med litteratur til deres misjonsarbeid: Belgorod, Melenki, Vologda, Sohol, Picalievo, Boksitogorsk, Oktiabrsk, Smolensk, Severomorsk, Magadan, Plesetsk, Pechura, Onega og Severodvinsk for tilsammen kr 60.332,-.

• Ungdomsavdelingen har fått 1.000 "Messages to Young People" for å selge til redusert pris. Verdi 7.970,-.

• "Veien til Kristus" har blitt spilt inn på kassett og 200 sett er gitt til blinde. Kr. 3.985,-.

• Ludmila Andryashina har fått 1.592,- kr til sitt misjonsarbeid blant ungdom.

• Volgskaya konferensen i Saratov har fått 6.376 kroner til evangeliske møter.

• Adventmenigheten i Cherpoets har fått utstyr til å starte en bibelkorrespondanseskole, bl.a. en liten trykkmaskin. Kr 15.940,- pluss 1.823 kroner til papir.

• Adventmenigheten i Yoshkar Ola har fått en data-maskin og laserskriver med tilbehør for å kunne fortsette

med utgivelse av sin egen misjosavis. 23.910,-.

• Menigheten i Oktiabrsk har fått 2.639,- kroner til misjonsarbeid i fengselet der.

• Konferensen i St. Petersburg har fått kr. 8.237,- for å kunne ha en misjonsarbeider i Mshinskaya.

• Adventist-samfunnet i Litauen har fått kr. 7.156,- for å trykke sin egen sangbok.

• Menigheten i Krasnokamensk har fått kr. 7.970,- for evangeliske møteserier i nabobyene.

• Litteraturavdelingen, ved Alexi Kropinov, i den nydannede konferensen nær Svartehavet har fått en videoprojektor til kr. 8.000,-.

Total sponsing til litteratur og misjon kr. 158.325,-.

2. Hjelp til fattige

Mange givere øremerker sine gaver med "mat" eller "til fattige". Menighetsstyrene i følgende adventmenigheter har tilsammen fått **kr. 30.727,-** til dette formål: Vologda, Oktiabrsk, Siktifkar, Uhta, Yoshkar Ola, Lischiansk, Plesetsk og Sohol.

3. Private

Noen givere i Norge ønsker å hjelpe private i Russland. KRL har formidlet **kr. 6.798,-** til enkeltindivider.

4. Barnehjem

Barnehjemmet i Dior i har fått hjelp med tilsammen **kr. 3.108,-.**

5. Kirkebygg

Vi har også hjulpet menighetene i Lischiansk og Uhta med hjelp til utbygging av kirkene deres. Tilsammen **kr. 19.925,-.**

6. Kamera

Menigheten i Oktiabrsk har fått en kamera som kostet **kr. 1.000,-.**

7. Speiderlag

Speiderlaget i Vologda har fått **kr. 3.693,-.**

8. Musikkinstrumenter

Adventistsamfunnet i Litauen har fått **kr. 3.800,-** til musikk-instrumenter.

Ønsker du det fulle og hele regnskapet til KRL for år 2002 tilsendt, eller ønsker du å få tilsendt ferdige giroer med ditt navn på, ring 32 75 67 75 så sender vi det til deg.

Den lille kalenderen vil også bli sendt til deg forhåpentligvis før jul.

Hilsen Dag Norlin og styret.